

Mál nr. 1/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar hestamannafélagsins L.

Kona datt af hestbaki 6.4.2016.

Gögn.

1. Málskot móttengið 4.1.2017 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-11
2. Bréf V dags. 12.1.2017

Málsatvik.

M segir málavexti vera þá að hún hafi komið ríðandi á hesti út úr reiðhöll L þegar hesturinn beygði skyndilega og M datt af baki. M segist hafa verið að æfa sig að skeiðleggja hest í gegn um reiðhöll L og hafi æfingin verið skipulögð af L og starfsmenn félagsins séð um æfinguna. M segir að venjan sé sú að settar séu línur fyrir utan reiðhöllina til að vísa hestunum beina leið út úr höllinni á braut sem ætluð sé til niðurbætur, en í umrætt sinn höfðu engar slíkar línur verið settar upp og því hafi hesturinn beygt strax til hægri sem varð til þess að M féll af baki. M krefst bóta úr fjálsri ábyrgðartryggingu L hjá V vegna slyssins vegna vanbúnaðar á æfingu svo sem lýst er hér að framan. Af hálfu M er vísað til 1.mgr. 54.gr. reglugerðar um hollustuhætti nr. 941/2002 varðandi rekstur íþróttahúsa og lög og reglugerðir Landssambands hestamanna. Af hálfu M er m.a. byggt á því að það sé skylda starfsmanna L að setja tilskyldar línur við reiðhöll en þar sem þeir hafi ekki gert það beri þeim alla ábyrgð á slysi M. V hafnar bótaskyldu og segir að slysið verði ekki rakið til saknæmrar eða ólögmatrar háttsemi L eða starfsfólks L. Þá mótmælir V því að umrædd æfing sem M tók þátt í hafi verið haldin eða skipulögð af L, en reiðhöllin hafi verið opin frá 19-22 á slyssdegi og fólki í sjálfsveld sett hvort það nýtti sér þessa opnun eða ekki. L segir að um hafi verið að ræða lán á húsinu en ekki skipulagða æfingu á vegum L. Þá mótmælir L því að línur fyrir utan reiðhöllina séu settar upp og beri að setja upp við æfingar eins og þá sem M tók þátt í. Þá hafnar V því að ákvæði laga og reglugerða Landsambands hestamanna hafi verið brotnar. Loks vísar V til þess að M hafi sjálf sagt að umræddur hestur eigi það til að hlaupa út undan sér og fyrir liggi að M sé vanur hestamaður og reiðkennari að mennt og hafi áður notað reiðhöllina og sé kunnug aðstæðum.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að aðstæður hafi verið með þeim hætti að bótaskylda vegna þess að M datt af baki í umrætt sinn verði rakin til vanbúnaðar sem að L eða starfsfólk hans ber ábyrgð á. M hefur ekki sýnt fram á að S hafi borið að leggja línur fyrir utan reiðhöllina svo sem byggt er á í málsskoti eða að slíkar línur hefðu ráðið úrslitum til að koma í veg fyrir að hesturinn, sem M lýsir að eigi það til að hlaupa út undan sér, hefði ekki gert það í umrætt sinn með fyrrgreindum afleiðingum. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu L hjá V.

Reykjavík 7.2.2017

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.